

Vergaderjaar 2013–2014

29 544

Arbeidsmarktbeleid

Nr. 505

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 24 februari 2014

Tijdens het Algemeen Overleg Arbeidsmarktbeleid van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid op 31 oktober 2013 (Kamerstuk 29 544, nr. 496) heb ik toegezegd uw Kamer te informeren over de afloop van de bezwaarprocedure ContinuFlex inzake het niet verlenen van dispensatie van de Cao voor Uitzendkrachten. Onlangs is de beslissing op bezwaar in deze zaak genomen. Met deze brief doe ik mijn toezegging aan uw Kamer gestand.

Hierbij zal ik enige terughoudendheid moeten betrachten bij het openbaar maken van de inhoud van beslissingen die specifiek bedoeld zijn voor de partij(en) in kwestie. Te meer daar tegen deze beslissingen nog beroep en hoger beroep kan worden ingesteld.

Ter toelichting op de besluitvorming ten aanzien van de Cao ContinuFlex kan ik in zijn algemeenheid het volgende opmerken.

Partijen bij de Cao ContinuFlex hebben aangegeven met hun cao een brug te willen slaan tussen flexibiliteit en zekerheid op de arbeidsmarkt. De werknemer zou daartoe op basis van deze cao in een vroegtijdig stadium een vast contract moeten krijgen. Daarnaast zet de cao in op scholing en op van-werk-naar-werk door middel van een transferpool van waaruit werknemers bemiddeld kunnen worden naar ander werk.

Conform de wetgeving en het daarop gebaseerde beleid geldt als hoofdregel dat in een bedrijfstak of -sector de cao-bepalingen worden nageleefd die algemeen verbindend zijn verklaard. Dispensatieverlening vormt een uitzondering daarop. Dispensatie wordt alleen verleend als er zwaarwegende argumenten zijn op grond waarvan toepassing van de voor avv voorgedragen cao-bepalingen redelijkerwijze niet geveerd kan worden van degenen die om dispensatie verzoeken. In het licht van dit juridisch kader heb ik een afweging moeten maken.

Ten aanzien van de Cao ContinuFlex heb ik geoordeeld dat hiervoor genoemde zwaarwegende argumenten onvoldoende aanwezig zijn en dat de door cao-partijen beoogde zekerheid voor werknemers onvoldoende gewaarborgd wordt. De Cao ContinuFlex zoals die voor dispensatie aan mij is voorgelegd, waarborgt naar mijn oordeel voor de uitzendwerker onvoldoende dat het arbeidsvoorwaardenregime zal gaan gelden dat partijen bij de Cao ContinuFlex aangegeven hebben te beogen.

Dit laat onverlet dat de Cao ContinuFlex gewoon kan worden toegepast voor zover deze in voor de werknemers gunstige zin afwijkt van de algemeen verbindend verklaarde bepalingen van de Cao voor Uitzendkrachten, aangezien dit bepalingen zijn met een minimumkarakter.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher